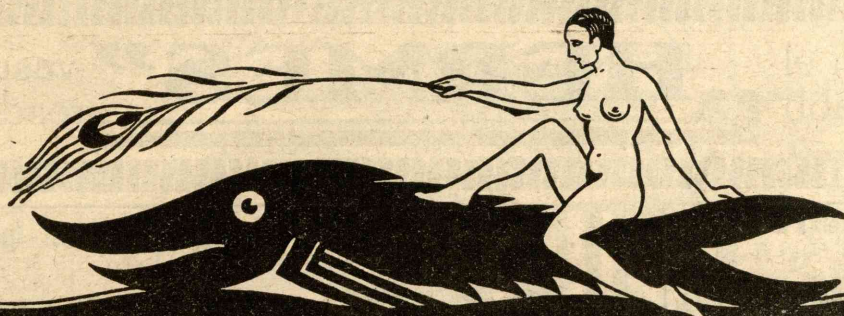

IX. évf. 43. sz.
Timișoara, 1931 október 27

451357

Ára 20 lei, 3 Kč., 8 dinár, 2.50 lira
Bucarestben : 25 lei
Párisban . : 2 fr. 50 cent
Berlinben . : 50 Pfennig
Londonban : 1/2 angol shilling

IKAVIAR

Δ MODERN EMBER KULTURÁJÁVAL, HALADÁSSAL, MŰVÉSZETTEL ÉS A MODERN ÉLET PROBLÉMÁIVAL FOGLALKOZÓ HETILAP

— Rajz —

Ne utazzon el
a legujabb

„HERMES” vasuti menet-
rendkönyv nélkül

Ha Budapestre jön

ne mulassza el felkeresni

Vágonyi Margit ⁴⁴

urleány kozmetikáját. Massziroz
és manikűröz. Hivatkozzon erre
a lapra.

Budapest, Dohány u. 90. I. e. 1.
főlépcsőház mellett

**Kezdő hölgy nagyszerűen
manikűröz** ^[47]

Budapest, VI. Podmaniczky u. 5
félemezlet 6, lépcsőházban.
Nem tévesztendő össze a földszinti ma-
nikűr-szalonnal.

Nyugati pályaudvartól két percre!
Látogatásnál hivatkozzon erre a lapra!

Mint három széplány

ugy sorakozik egymás mellé a Kató soro-
zat három pompás könyve. Egy fiatal
lánynak mozgalmas élete három különálló
gyönyörű kötetű könyvben, négy darab
fénykép-illusztrációval. Bán-dornak legjobb
regénye, ára a három kötetnek belföldön
utánvét mellett 300 lei, külföldön 450 lei.
(Magyarország és Franciaországba után-
véttel nem küldhető).

Kérje mindenütt
lapunkat!

Fiatal urhölgyek

szigorú masszázst adnak.

Budapest, Röck Szilárd u. 2.
félem. Pedikűr szalon

PODRÁTZKY

**Műbutorkárpitos, spe-
ciális bőrbutorok**

TIMIȘOARA II., Iskola-utca 10
Telefon 206. (31-4)

**Elsőrangú román,
magyar és francia
ételek**

Jugoslávia

területén levő olvasóink figyelmét fel-
hívjuk, hogy a lapban hirdetett összes
„Bán-dor” könyveket megrendelhetik
mindama helyeken, ahol a lapot szok-
ták hetenként megvásárolni. De a pénz
előzetes beküldése ellenében, vagy
utánvét mellett szállítja jugoszláviai
fiókkiadóhivatalunk is. Címe:

„Medjunarodni Prometni Novinski i Ogl.
Zavod D. D. Subotica, 2.”

Jugoszláv ai fiókkiadóhivatalunknál meg-
rendelhető tehát:

Kató sorozat, Kató, egy urleány vallo-
-másai, Di. 35. -

„ Kató mint asszony „ 35 -

„ Kató válása, képekkel 35. -

Ugyancsak Bán dortól:

Vera naplója, képekkel Dinár 70. -

Szinésznő emlékiratai, 9 drb. tollrajzzal
D.nár 200. -

**Minden igénynek megfelelően
(44) manikűröz**

csinos, fiatal hölgy

Előzékeny kiszolgálásban részesül, ha
erre a lapra hivatkozik

Budapest. IV. ker.

Váci ucca 60. I. em. 10. főlépcsőház

Vera naplója

Egy fiatal lány intím feljegyzé-
sei a szerelemtől, a szeretőkről
és sok más érdekes dolgokról,
írta: Bán-dor, négy darab fénykép-
illusztrációval. Ára belföldön után-
vét mellett 200 lei, külföldön 250 lei.

3 nap alatt eltűnt: szeplőt,
májfoltot, pattanást VIOLA
krém-szappan. Készíti Weiss
Sándor gyógyszerháza Dóm-tér 9

Martin J.

Férfi és női fodrász, hajfestés és manikűr-szalón.

Timișoara. IV. Kossuth Lajos ucca 21. szám.

MAJTHÉNYI KÁROLY vízvezeték, villany és
csatornázás szerelő

Telefon 11-29 Timișoara, III. Doja u. 6 Telefon 11-28

Elvállal vízvezeték, csatornázás és villanyszerelés, házitelefonszerelés és gáz-
kályhajavítást, berendezést és mindenféle lakatos munkát szolid áron.

Olcsó kiadásu

Bibliofil könyvek

lapunk kiadóhivatalában kaphatók

Cím: „Káviár” Timișoara, II. Al-a Dumbravei 54. sz.

Őszi újdonságok

Női filc- és bársonykalapok minden színben és
minőségben meglepő olcsó árak mellett.

Férfi kalapok nagy választékban:

Tuvicsák kalapszalón

TIMIȘOARA, Gyárváros, Fő ucca, 25. szám
Mercur mellett

ELITE

KÁVÉHAZ ÉS ÉTTEREM

Kitűnő italok. Naponta frissen csapolt
temesvári sör. Menü-rendszer. Kis me-
nű 40. lei, nagy menű 60 lei. Szíves
pártfogást kér **Blau Gyula.**

Szerkesztőség és kiadóhivatal

Zimisoara, Gyárváros,
Vadászerdei alé 54

Hirdetési tarifa:

Hasábmiliméterenként 4 lei,
apróhirdetés szavanként 6 lei
Külföldi hirdetési díjak előre
fizetendők.

Előfizetési árak 1/4 évre:

Magyarországon 10 pengő
Romániában 240 lei

Külföldön máshol egynegyed évre
300 lei, mely összeg postautal-
ványon a kiadóhivatal címére
küldendő be.

Magyarországi előfizetőink kér-
jenek postabefizetési lapot.
(Válaszportóra bélyeg melléke-
lendő.)

— Megjelenik minden héten, kedden —

Főszerkesztő:
DINNYÉS ÁRPÁD

Felelős szerkesztő:
BEN GIT

A helyreállított szüzesség

Irtá: Karlheinz Dünen

Miután az egyszer már elvesztett szüzesség helyreállításának kérdésével már annyit foglalkozott a német sajtó, egy berlini német lap most egy egészen különös esetről értesít. Ezen értesítés szerint egy híres berlini orvos a magában véve nem nehéz műtétet, a női érintetlenség külső ismertetőjeleinek helyreállítását végrehajtotta egy fiatal hölgyön, annak határozott kívánságára. Általánoságban ennek a dolognak megítélésénél természetesen arra az egyetlenn lehetőségre kell helyezkedni, hogy minden felnőtt embernek szabad rendelkezési joga van a saját teste fölött, amiből viszont az következik, hogy mindenkinek szabadságában áll, hogy saját jobb belátása szerint változtatásokat eszközölhessen a testén. Így például senki sem találhat abban semmit, ha valaki megszépítési műtétnek veti alá magát, teljesen közömbös, hogy az illető az arcát, mellét, vagy testének más részét veti alá ennek a műtétnek, a szüzesség helyreállítása azonban végeredményben nem más, mint ha nem is éppen „megszépítő”, de legalább is értékelendő beavatkozás, mindaddig, míg az „érintetlenség” szó alatt a női testnek csak egy külső ismertetőjelét értjük. Azt sem szabad elfelejteni, hogy ennek az ideálisan és anyagiasan is magasan értékelt szüzességnek az elvesztése tisztán véletlen okokból is megtörténhetik,

egy balesetből kifolyólag például, túlhajtott sporttevékenységből stb. Maga az önkielégítés is könnyen okozhatja a hymen megsérülését, anélkül, hogy ezért joga volna valakinek, falusi értelemben beszélni az ártatlanság elvesztéséről. Mindezekben az esetekben az orvosi beavatkozást alig találhatjuk tiltottnak, vagy rendkívülinek, habár végeredményben olyan állapot előidézésre irányul, mely már nem természetes, hanem mesterséges uton lett előállítva. De a dolog testi oldala a már futólagosan említett esetekben annyiban elveszti ezen jelentőségét, amennyiben a súlypont itt feltétlenül a lelkiek terén való reflexjelenségeken nyugszik. Mert a mai idők nézete szerint egy leány érintetlensége az ártatlanság és szüzesség szimbóluma, mely az asszonynak, mint a férfi nemitársnőjének értékét nagyban emeli. Tehát megérthetjük azokat a ritkán előforduló eseteket, mikor a hymen szétrombolása, ha nem is nemiérintkezés útján jött létre, lehangoltságot válthat ki, mely nagyban veszélyeztetheti az egészségi állapotot. És az ezen alapon nyugvó, erkölcsi alacsonyabbrendűségnek beteges beképzelésének eltüntetése természetesen a páciensnőt kezelő orvos kötelességei közé tartozik. Itt tehát nem beszélhetünk a szüzesség helyreállításáról, jobban mondva annak külsőleg is látható jeleinek helyreállításáról, mint megtevésről,

mert az egész kezelés nem hamis szándékkal történik, hanem csupán azon okból, hogy egy a női nemtől elválaszthatatlan sajátosságot, amely az egyén önhibáján kívül veszett el, újból helyreállítsa.

Egészen másképp áll az eset azonban — mindig a mai nézetek és a fenálló törvényes rendeletek szempontjából tekintve — ha a szüzesség helyreállítása bizonyos határozott megtevésztés céljából történik. Mint ugyanis az általunk említett értesítés tovább mondja, a kérdéses fiatal hölgyet, aki egy kereskedővel el volt jegyezve, csak az a félelem vezette orvoshoz, hogy jegyese visszaléphet a már kilüszölt házasságtól, mert ő minden körülmények között súlyt helyez testének már nem létező intakttságára. Eltekintve attól, hogy jegyesének ezen óhajítása ismeretes volt előtte, felhasználta annak többhónapos távollétét, hogy intim viszonyba lépjen egy másik férfival, mely viszonyt azonban vőlegényének visszalérte után rövid uton megszakította, mert a kereskedő, legalább is mint házastárs, kíváncsiabb volt számára, mint a másik. A műtét tehát, ezen értesítés szempontjából nézve, kizárólag azon szándékkal történt, hogy a kereskedőt megtevésszék. Jogi szempontból tehát itt két szempontból történhetne kritikai méltatás: Fenáll-e itt tényleg a Btk. 170. § ába ütköző szándékos megtevésztés, melynek következ-

ménye lehetne egy már megkötött házasság megsemmisítése és ha tényleg így volna, megtagadhatja e az orvos az ilyen műtétet? Az orvosi szakkörök véleménye e tekintetben nagyon is eltérő és nem tévedünk annak feltevésében, hogy maguk a jogászok sem tudnának egységes platformra jutni e kérdésben. Mindenesetre egy ilyen alapra támaszkodó és az ilyen módon létrejött házasság megsemmisítését kérő férj könnyen keresztül vihelné ezt, ha a bíróság az indító okok mérlegelésénél, mely a fiatal hölgyet illetően elhatározásra bírta, nem a modern és nőbarátsági szempontból járna el. A lehetőség azonban, az orvost is a törvények elleni vétséggel vádolni, feltétlenül elutasítandó, mert nála nem lehet bebizonyítani a csalás szándékát, és ő maga is a tények alapos ismerete mellett mint páciensnőjének tanácsadója és segítője minden körülmények között felülemelkedik a jogi állásponton.

De bármint legyen is, a jogi megvilágítás ebben az esetben ránk nézve nem fontos. A mi számunkra ezen nézet súlypontja egészen más oldalon fekszik és alkalmat ad nekünk annak a már oly sokat hangoztatott ténynek a megállapítására, hogy a házasságra és szerelemre vonatkozó nézeteknek feltétlenül meg kell változniuk. Mert a szüzesség fogalma is ehhez a fejezethez tartozik. Térjünk vissza most a példánkra. Senki sem fogja komolyan gondolni, hogy az illető fiatal hölgy az orvosnak ezzel a pusztán művészfogásával ismét visszanyerte szüzies ártatlanságát, habár kétségtelen és anatómiai szempontból tekintve ebben a tekintetben ismét teljesen intakt lett. Mert mindaddig, míg a nyilvánosság, mely a látszattal is megelégszik, a testnek egy egyszerű jelét egy fokra helyezi a szüzesség és ártatlanság fogalmával, ennek a kérdésnek a megítélésénél mindig zsákutcába jutunk. Ez az operáció utján ismét szüzzé lett leány a valóságban nem szűz, mert teljesen hiányoznak nála az ezzel a fogalommal szoros összeköttetésben álló lelki tulajdonságok. Melékesen megjegyezve, ezek nin-

csenek is összefüggésben a hymen intaktságával. Mert hiszen hány leány van, aki sértetlen szüzességet mint megbecsülhetetlen hozományt viszi a házasságba, holott erőltetett dolgokban éppen olyan iskolázott és tapasztalt, mint egy iparszerű szerelmi papnő, csak éppen nem ment soha a végsőig és spekuláló visszafartásában számításba vette a férfiui butaságot is. Mert a férfi ebben a pontban megtévesztve akar lenni. Leghőbb vágya, hogy minden körülmények között az első legyen és a külsőleg oly szüzies odaadásnak tulajdonképpen öröksége az évszázadokon át félrevezetett különleges férfiui gondolkodásnak. Mert egy asszony testi intaktsága sem különösen értékes vagyon, sem pedig annak átengedése nem bizonyítéka a szerelem tisztaságának. Nem is mindig az első szerelmi élmény az, mely a lelkünket a legmélyebben áthatja és boldonság és érthetetlen is volna egyidejűleg, ha boldogsági lehetőségeinket ilyen külsőségektől tennénk függővé. Máskülönben pedig itt is láthatjuk a nézetekben való következetlenséget: Miért élveznek előnyt az özvegyek és elvált asszonyok, akik szintén nem intaktok, a nyilvános közvéleményben és miért kell egy leánynak, aki szüzességét házasságon kívül veszítette el, ezen veszteséget kétszer oly drágán megfizetni?

Teljesen távol álltőlünk, mintha tagadni akarnánk, hogy egy szerelmi szövetségnek ideális állapota egy még soha nem érintett asszony és egy szerelmileg idegen férfi egymásratalálásában állhat. A férfire vonatkozólag azonban ez a követelés már előre is utópia és ami az asszonyt, jobban mondva a mai asszonyt illeti, ő is már hatalmas rést vágott a hazug kettős-erkölcs által köréje vont falba. És ezzel már a szüzesség és ártatlanság szavak alkalmazását előrelátó óvatosságból másképp kell értelmeznünk, mert ezen fogalmak tisztán testi meghatározása, a mai idők szellemének már nem felelnek meg. De teljesen eltekintve ezen megállapítástól, mindig szemünk előtt kell tartanunk azt a minden szerelmi szövetség alapját képező experimentális pillanatot és ezért

kérdezzük miért kell egy asszonyt, aki partnerének megválasztásánál első ízben csalódott, kvalitásainak aláértékelésével mint embert és nemi lényt megalázni.

Ha valami különösen alkalmasnak látszik a szüzesség gyakran már nagyon is problematikus értékének domináló előítélet megszüntetésére, úgy ez a fentemlített eset, hol mindenekelőtt nélkülözzük a bizalomnak és igazságszeretletnek azt a hiányát, mely szükséges a szerelem és házasság eredményes keveredéséhez. A fiatal hölgy vagy szerette a kereskedőt, akkor le kellett volna mondania a távolléte alatt véghezvitt félrelépésről, mert hiszen ismerte vőlegényének gondolkodásmodját, vagy pedig nem szerette és csak anyagi szempontból akarta a vele való házasságot mikor is egész viselkedése egy alig áthidalható erkölcsi mélységet jelent, mert a szüzessége, melyet férje nevének odaadásával vásárolt meg, egy lövésnyi puska-porl sem ért, még ha de facto fenn is állt volna.

A szerelem a bizalom és becsületességen nyugszik, melyeket a partnernek visznek és attól elvárnak és ezért nagyon szomorú, hogy a mai idők erkölcsi nézete csak kiélt formulákban jut kifejezésre és egy egészséges erkölcsösség belső strukturájáról még mit sem tud. Így a mi esetünkben is, a fiatal hölgy kívánságával is hogy minden áron férjhez menjen, tettenek okai még nincsenek kellőleg megmagyarázva. Még előbb a mai szintelen idők ellátási gondjainak konvencionális érzésskálájával és brutális erkölcsdiktatúrájával, mely a nemi szerelmet csak a törvényes házasság keretein belül tartja megengedhetőnek.

És végül egy testi jelnek tulajdonképpeni értékelésével, melynek szívesen tulajdonítanak meg nem felelő lelki jelentőséget, anélkül, hogy figyelembe vennék, hogy az ártatlanság fogalmának ezen felületes értelmezése több bajt szerzett már, mint áldást, egyenesen demoralizáló hatásában.

Lapunk nyomdája

Tip. „Union“ Lugoj
áthelyezte üzemét saját házába:
Templom ucca 14. szám alá.

Gobeline

kézimunkaüzlet

Timișoara, Józsefváros, Hunyadi u. 16

Elfogadjunk mindennemű fehérneművarrást, kötést, függönyök és ágyneműk készítését **Schwarz Zoltán** né urnő vezetésével. Olcsó azsurozások és endlizések ezenkívül géphimzés. (52)

Két uccaleány

— Irta Ifj. Kubán Endre —

(Szinhely : divatos nyilvánosház egyik szobája. Félhomály : a leányok éppen most fejezték be délutáni alvásukat. Az ágyon hevernek egymás mellett és beszélgetnek. A sötétben arcukat nem igen lehet kivenni, csak olykor-olykor, amikor cigarettájukból nagyot szivnak, válik láthatóvá. Mindketten aránylag még fiatalok. Ugy nevezett „vass” nők, akik nagy forgalmat bonyolítanak le.)

Mária : És erre felszakítottunk...

Barátnő : Hidd el jobb is. Semmi értelme sincsen annak, hogy a magunk fajta nő szerelmes legyen.

Mária : Igen, tudom... Hiszen számtalanszor mondtam magamnak, hogy nincsen értelme... Minden férfi csirkefogó, de látod még sem megy... Amikor éjjel elmegy tőlem az utolsó vendég is, vagy elalszik mellettem, akkor arra gondolok, hogy milyen jó volna, ha most én is szerelhetnék valakit... Ha én is, olyan tüzes lehetnék, én is úgy élvezhetnék, mint az a kis diák, én is... Eh mit magyarázom neked... Érezni kell ezt...

Barátnő : Igen, ha lehetne... Nem mondom... Jó volna. De így...

Mária : Hány és hány férfi jön el naponta hozzám. Eljönnek, megnéznék és ha tetszek nekik, megvesznek, mint egy barmot... Ez azonban még a jobb eset, mert azt utálom a legjobban, amikor beszélgetni akarnak...

Barátnő : Ez még a jobb eset... Mert vannak olyanok is, akik elvárnák, hogy az ember tüzes legyen... Akik szerelmet akarnak azért a pénzért, amit kegyelemképpen löknek felénk.

Mária : Az éjjel is így jártam... Fiatalember volt... Vidéki...

Barátnő : Melyik, az a magas szőke?

Mária : Igen. Amelyik naranccsot vett a Marisnak.

Barátnő : Az engem is hívott. De mielőtt elkértem volna a kulcsot megmondta, hogy mit akar és erre nem lett a dologból semmi...

Mária : Perverz disznó... És amellett még fizetni sem akart... A rendes taksát akarta adni... Amikor szóltam neki, azt mondta, hogy nem Pali, nekem voltaképpen örülnöm kellene... Mert nekünk nem szokták ezt csinálni, csak urinőknak...

Barátnő : És te?

Mária : Gondolhatod! Ismersz engem... Erre én is kipakkoltam neki... Megmondtam, hogy mi etől még jobban undorodunk, mint a haláltól. Mert a lefekvés és... még hagyján, ez még megy, de a legnagyobb kinunk az, amikor ilyesmiket kívánnak tőlünk...

Barátnő : Persze! És mit mondtott erre?...

Mária : Semmit. Fogta kalapját és el akart menni... Előbb azonban csak száz lelt adott... Kértem, hogy adjon még keltőt, mert először is olyan sokáig volt, hogy háromnak is beillik és azután meg... Azt is meg kell fizetni...

Barátnő : Mit csinált erre?

Mária : Röhögött... Azt mondta, hogy ne nézzem Palinak... Azután ezért a pénzért négyet is kaphat...

Barátnő : És te erre nekimentél...

Mária : Még nem. Először idekeskedni kezdtem, de sikerült lecsillapítani magamat. Elálltam az ajtó. Erre erőszakoskodni kezdett. Mellbelökött. Kétszer egymásután...

Barátnő : Te azután a kancsóval...

Mária : Igen... Elveszett a békétüremem... Mellettem hevert a labor és kancsó... Nem tudtam, hogy mit csináljak... Felkaptam és fejbevágtam. Azután a többi már te is tudod. Elborította a vér... Segítségért kiáltozott... Berohantak a vendégek... A madame nekem adott igazat, a rendőr is...

Barátnő : De mégis elmész.

Mária : Igen. Azt mondta a madame, hogy jobb. Nekem meg igazán mindegy... Lajossal szakítottam... Meg azután pénzért mindenütt kaphatok szeretőt. Nem igaz?

Barátnő : Az a te bajod. Azt a pénzt, amit nagy nehezen össze... azt itt elköltöd...

Mária : Hát aztán, azt hiszed, hogy sokáig fogsz élni? Mi nagyon hamar elpatkolunk...

Barátnő : Ez a szerencsém... Még mindig jobb, mint koldulni. (Kivülről valaki énekelve elhalad az ablak alatt. Bekiabál : Lányok nem jöttök a moziba, a madame ma nagylelkű volt és megengedte...)

Mária : Persze. Jobb is... Gyérünk a moziba. Vagy vársz valakire?

Barátnő : Nem senkire... Azaz, hogy az öreg pasim, tudod, aki olyan kopasz és féltékeny felesége van, azt mondta, hogy talán eljön, ha letudja rázni a feleségét... De mi szépen meglőgünk előle... Nincsen valami nagy kedvem hozzá... Különösen most nyáron nem... Rettenetesen izzad és örökké folyik a nyála...

Mária : Akkor jó lesz sietni... Légy szives nyulj csak a szekrénybe és adj ide egy kombinét... nem azt, a másikat kérem... Köszönöm...

Barátnő : Szép csipkés... kitől kaptad?

Mária : A Lacitól... Tudod, eredetileg a feleségének vette, de azután engem lepott meg vele... Van több is, egy túcalót kaptam...

Barátnő : Azért te nem panaszkodhatsz... Gavallér pasasaid vannak... Nekem pechem van. Csupa smucig palit fogok ki magamnak...

Mária : (Mosdás közben) : A fene egye meg, újból kell kérnem orvosságot... Az éjjel egy annyit locsolta magát vele, hogy kifogyott... Képzelem, mennyit fog megint a madame felszámítani érte...

Barátnő : Miért nem higitod... Látod én mindig felöntöm vízzel... Meg azután az üvegben keveset hagyok...

(Kivülről nehéz döngő lépések, majd hallani, hogy valaki megáll az ajtó előtt. Kopog, majd beszél :)

— Kató kisasszony! Keresik... Vendége érkezett... Tessék sütni.

Barátnő : Látod, ez az én szerencsém... Egyszer akarok moziba menni és akkor sem lehet. Biztos az a vén hülye jött. Legszívesebben elküldeném, de nem lehet, mert akkor madame biztos murit csinál.

Mária : Hát szóval a mai programunknak fuccs...

Barátnő : Az fuccs... Naszervusz.

Mária : Szervusz... Te... Végezz vele gyorsan... Ne enged nálad ülni sokáig és azután gyere át, majd kimegyünk sétálni...

Barátnő : Jó... Csak amilyen pechünk van, addigra neked jön vendéged...

Mária : Nem volna köszönet benne, éppen olyan hangulatban vagyok... Tudom megköszönné...

Barátnő : Viszontlátásra...

Mária : Viszontlátásra. De siess...

Barátnő : Negyed óra alatt kész vagyok vele... (Elmegy... Mária az ágyhoz megy. Keresztbevetett lábakkal ráül és cigaretta után nyul).

Az édes áldozat

Miért?... Az ugynevezett előkelő nevelés nem kötelezi a fiatal hercegnőt, hogy férjéből Casanovát csináljon. Egészséges korban van, fejlett és erős. De rémesen erkölcsös és ájtatos, s azt kívánja, hogy felesége is ilyen legyen. Azt állította, hogy a vallási kötelességeket szigorubban kell betartani, mint a férj kötelességeit.

A házikáplán oly sokszor gyónatta a hercegnőt, hogy már nem tudta, mit mondjon. Pláne, ha tiltott kedveskedésekről érdeklődött, a tudatlanságtól kellett volna pirolnia... ha a fiatal, tüzes márk nem volna!

És mindazok dacára, hogy a lelkiismerettől sápadozni kellene... mégis inkább tudatlanul, bután elpirul. Mert nem hiszi, hogy a szemforgató káplán őszinte lenne hozzá és mert fél, hogy a herceg kíváncsibb, mint egy férjnek illik lenni. Így tehát mindig megteszi és sohasem mondja.

A ravasz szobacát sokkal megbízhatóbbnak találja, mint a gyóntatót. Inkább legyenek bünei megőrizve, mint megbocsájtva. És a tiltott kéjnek hűséges őrzője mindig a helyén van. S persze nem elég neki, amit a hercegnő elmesél, hanem az intim részleteket is meglesi, most is odasurrant a háló ajtajához és fülét oda tapaszolja, de csak szók, töredékek érnek a füléhez, amelyek egy csata végét jelentették:

— Drága... most... most... még... jobban... jaj... elolvadok...

Be se nézett a kulcslyukon, nem volt kíváncsi a két fáradtan pihegő meztelen testre. Csak akkor hajolt le a kulcslyukhoz, mikor halk suttogások, csendes csókok zaja ért a füléhez. Kemény combjait izgal mában összeszorította, s remegő

szájszélekkel figyelte az izgató játékot. A hercegnő isteni meztelenségében ott hajolt a márk fölé és könyökeire támaszkodva édes ajkaival csókolgatta, habzsolta a férfit...

Hirtelen kocsizörgés, a szobacicus az ablakhoz ugrik, kinéz... a herceg tért haza. Villámgyorsan rántja fel az ajtót, nem is kopog, csak berohan:

— A herceg!

A két meztelen széjjelsiklik. Miért tért már haza, mikor még egy hétnél tovább akart maradni. Mindezt át fog kutatni. Már néhány perc múlva. Csak néhány gyors

találja. Akkor a márk legfeljebb nálam volt. És én vagyok a bűnös...

A hercegné gunyosan végigmérte a lányt s szinte becsmérőn mondta:

— Ezt senkisé fogja a márkiról elhinni!

De a szolgaszemek dacosan villannak az urnőre.

— Majd a lálszat megerősíti a hitet!

Ezalatt már felszedte a márk szétszórt ruháit és magával huzza a könnyen engedőt.

Enged ez mindent, s az első szavakra megteszi, amit kívánnak tőle. S sokkal könnyebben és jobban megy, mintsem képzelte volna.

A lány raffinált játéka, gyorsan felütesíti a fiatal márkot. S nem tud betelni az előtte feltárolt test csodájával. Remegő kezei végigsiklanak a bájos sonyos bőrön, s ujjai alatt kéjes tüzek gyulnak, lihegő kacajok röppennek el, mikor ajka körülöleli a kemény vérbimbót, s keze halk nyomása alatt engedelmesen nyílnak szét és fonódnak a derekára a kerek márványcombok. S a lassu ölelés pianója, vad fortissimóba csap át, mikor a lány érzi a férfit, karjai, lábai csavaraként ölelik a márkot, ki ennyi érzéstől felülözelve, kettőzött hévvel tesz eleget

**A nőt megszépítik,
a férfit acélossá, izmossá teszik, s
mindkettőt megfiatalítják a**

**Neptun
gyógyfürdők**

(43)

Gaile Neptun Bad
fürdő

(volt Központi Fürdő)

Timișoara II., Bulev. Regina Maria 11

Telefon 15—31.

szóra van idő. Itt csak a gyors és okos cselekedet segíthet. Mert az ájtatos herceg kardja is hegyes és gyors.

A hűséges szobacica, végre hajlandó önönmagát feláldozni. Saját kis kamrájában fogja a márkot elrejtetni.

— A te kamrádat is át fogja kutatni! — lihegi a hercegnő remegve.

— Hát kutassa! Akkor nálam

kötelességének.

S e jelenet tárul a herceg szeméi elé, ki a dühtől tombolva karddal a kezében tépte fel az ajtót. S féltékenysége botrányzássá válik. Nem mint férjnek kell a felesége becsületét menteni hanem mint ájtatos férfi egy becsületes erényt megboszulni.

Ó az ur, a szobalány a cselédje, a márk a hűbérese. Egy-kettőre előteremtették a káplánt, ki

rögtön összeadta őket. És a tisztelességnek elég volt téve.

A kéjből, ijedelemből, meglepetésből magához térve, kezdi a márkí jobban szemügyre venni hirtelen szerzett feleségét. S azon csodálkozik, hogy annak csókjai, ölelései nagyon is jól esnek, de azon is csodálkozik, hogy honnan merített a herceg gyanút.

S megszólaltak a tüzes ajkak:

— Hát küldtem neki egy kis levélkét! Másképp sose tudtalak volna elcsapni a hercegnő kezéről. S így fel kellett magamat áldoznom.

— Te... — a többi szavak belefutottak a leány ölébe, ahol izgató, kis harapásokkal tombolt egy felhevült férfiszáj.

Flór

palotája felé.

Végre megérkeztek. Vakító fény csapott az asszony szemébe, amint kilépett, s nem látta a sötétben meghuzódó, alacsony, kétes házakat.

Mire körülnézett volna, már betuszkolták egy kapuba, s onnan egy forró, gőzös levegőjű szobába.

Mielőtt visszariadhatott volna, már körülvették selyemköpenyes, papucsos alakok, hatan is felé nyultak. Markoló kezük alatt szakadt a ruha, foszlott le róla. Ellenkező testét átfogták, alacsony matrakra nyomták, karjait leszorították, sikoltó szájára rosszillatu tenyér lapult.

A formás lábacskákat az aranyos cipellőkben kétfelé rántották s hullámozott rajta végig a telhetetlen, szivós izmu sárga emberkép tömege.

A huszadik forró férfitest lüktetését már nem érezte, s mire a szétroncsolt vérző testre az utolsó férfi dobta magát, már hidegülni kezdett. Halálsápadt feje félrehullott szemei megtörték.

Ugy kellett letépni a hullárról a vonagló férfit, ki még akkor is kiélegülni igyekezett a gyönyör forrásánál.

Anci

Kinai szerelem

Hogy Lili asszonyt a sors milyen szeszélye vetette Sanghaiba, ki tudná azt megmondani! Most ott élt, az ura kikötő őrvolt. Jóval idősebb nála, hideg, nyugodt természetű ember, aki nem sokat kívánt már a feleségétől. Tiszta szobát, rendes ételt, s itt ott egy-kétszer egy hónapban langyos hitvesi ölelést.

Lili rózsásbőrű, csillogó kék szemű, szőke nő volt. S unta az életét. Szeretett volna táncolni, multságokba járni, szép, finom holmikat, cipőket hordani. Azt a rövid kis néhány esztendő, amíg egy asszony virágzik, kiélvezni. De kivel?! Ebben az idegen világban. Hisz undorodik a sárga emberektől.

És félt is a szemükben lobogó vágytól, hallott róla, hogy ha örökös éhségükben a fehér asszonyi hus után, megkaphatnak egy európai nőt, az élve többé ki nem szabadul a karjaikból. Kézről-kézre adják s míg szenvedélyük ki nem elégül, roncsockká szeretik a boldogtalant.

De a lelket őrli egyhangu élet letompította félelmét ezekkel a hírekkel szemben és Lili kezd mindjobban hallgatni öreg kínai szomszédja csábítására, aki ha tehette, agyonbeszélte Lili józanágát.

Csodálatos selymeket, aranyozott, ékszerhez, nipppekhez hasonlatos cipellőket, különös kövekből csiszolt láncokat pakkolt ki előtte.

Egy napon rávette, hogy egy néhány szép holmit elfogadjon. Csak titokban, maga gyönyörűségére viselje.

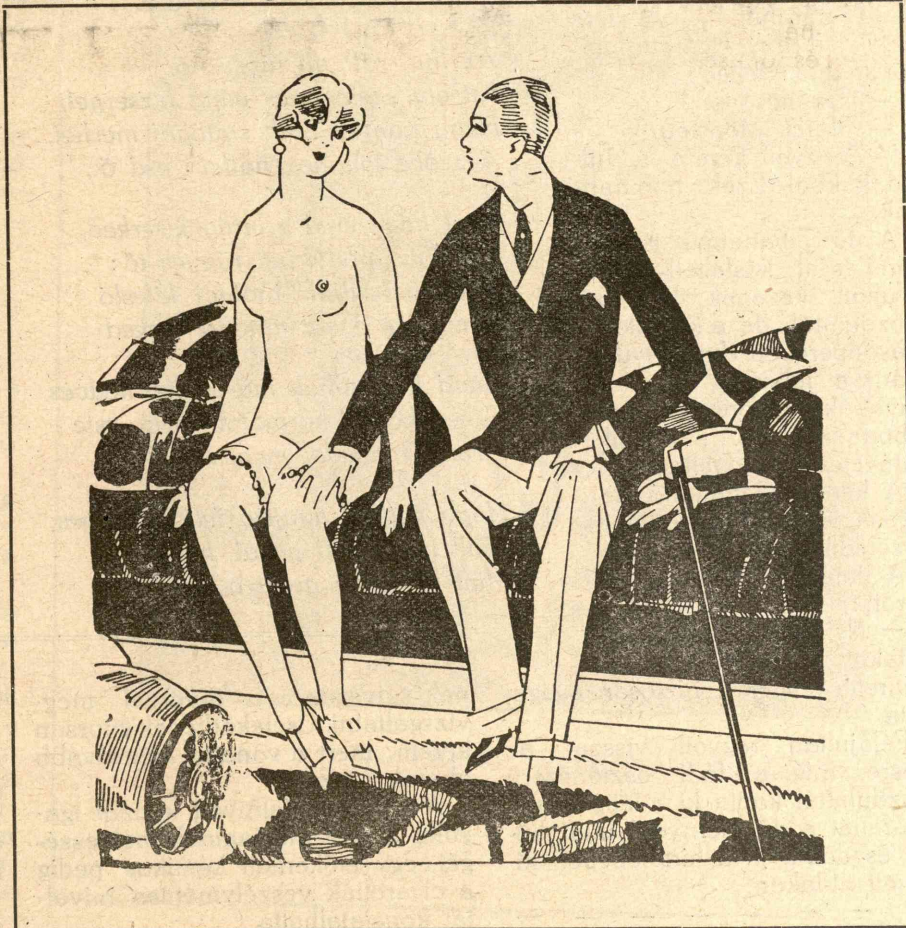
A tükör előtt dobogó szívvvel öltötte magára a ragyogó, tűzvörös sárkányokkal telehimzett fényes selyemköntöst. Meztelen fehér teste észvesztően bukkant elő a sötét selyemből s Lili sajnálta,

hogy szépségét senkise csodálhatja. Szerette volna valaki istennőjének érezni magát, tudni, hogy kívánják, vágnak rá, ingerlőnek tartják.

S most már türethetőbbnek találta a gondolatot, mindjobban megbárátkozott azzal a gondolattal, hogy szeretője, ajándékokkal elhalmozott bálványa legyen egy gazdag kínainak, aki lábainál fog heverni s más szemmel kezdett a sárga férfiakra nézni.

S egy este az öreggel ment.

Mind messzebb és sötétebb kanyargós utcákon rohant az autó, az öreg szerint egy gazdag kínai

Szerelem anno 1931

Irla: „Parisys“

A férfi előrehajló alakja teljesen eltakarta a mellette ülő fiatal hölgyet a fülke lámpájának sárga fénye elől.

Az ingerlően kigyózó sötét sziluett, furcsa árnyékot vetett az ablak behuzott függönyére.

— Szóval higgyek? Rendszerben van, de vallja be barátom, hány nőnek mondta ugyanezt én előttem?

— Egynek sem, esküszöm.

— Eh... egy órája ismer. Egy órával ezelőtt beült a fülkémbbe, minden tartózkodás nélkül bemutatkozott és meginduló beszélgetésünk legelején már irántam égő határtalan szerelméről kezd áradni. Nem fog haragudni, uram, ha ezt egy kevés bizalmatlansággal fogadom... Egyébként peché, mikor érünk Milánóba?

A férfi karkötő órájára nézett:

— Pontosan tíz perc múlva.

A nő pompás alakja nyugtatózkodásra kigyózott a tapadó utiruhában. A férfi hirtelen arany cigaretta tárcát nyújtott feléje:

— Parancsoljon!

— Merci, Monsieur!

— Vegyen kérem a tuloldaliakból. Ezek finomabbak.

A nő pillanatnyi gyanu ébredéssel késlelteti előrenyújtott kezének befejező mozdulatát, de a következő másodpercben finom ujjai máris a felkinált cigarettát forgatják. Az öngyújtó fellobbanása után pár pillanatnyi csend következik.

A kerek lehalkuló csatogása jelezte, hogy állomás közeledik.

A fiatal nő hirtelen felugrott:

— Nyissa ki kérem... az ablakot... nem tudom... a cigaretta... igen... biztosan a cigaretta...

Félájultan rogyott vissza az ülésre, míg a férfi ösztönszerű mozdulattal kapta ki a félig leégett cigarettát a nő elernyedő ujjai közül és dobta ki a hirtelenében kinyitott ablakon.

A milánói pályaudvaron kíváncsi tömeg kísérte a félájult nőt, akit egy magas, barna fiatalember kísért.

A pályaudvari rendőrség főnöke udvariasan megszólította a férfit:

— Ön azt állítja, hogy a hölgynek felajánlott cigarettá alkatószeret nem tartalmazott?

— Természetesen.

— Szabadna... a tárcáját kérem?... Köszönöm... kérem, Madame, ezek a cigaretták azok... nem?... a tuloldaliak?...

A férfi hirtelen kitörő felháborodással tiltakozott:

— Feltevésük kész örűtség. Ime az utlevelem igazolásomra... a nevem gróf Baroncelli, osztrák alattvaló... a milánói konzul jóbarátom... tőle telefonon kérhetnek felvilágosítást. A cigarettákat lesz-

A rendőrszolgálat a hölgyhöz fordult:

— Bebizonyítottam, látja a tévedést asszonyom?

A nő fáradtan igent intett. A peronról a kalauzok beszállásra invitáló kiáltozása hallatszott. A diplomata udvariasan hajolt meg utilársnője előtt.

— Ha Önnek kellemesebb Madame, úgy egy másik fülkébe vitethetem a podgyászaimat.

A nő felvillanó szemekkel tiltakozott:

— Nem, — mondta — maradjon kérem.

A meginduló vonat folyosóján együtt haladtak a fülkéjük felé. Odaérve a férfi előrelépve nyitotta fel az ajtót és ugyanakkor meglepetés felkiáltásával ugrott be a fülkébe:

— A bőröndjeim... Ellopták mind a hármat. Köztük természetesen az aklatás-kám is eltűnt az iratokkal.

— És ezek nagyobb értékű irások voltak vagy talán éppen politikai vonatkozásúak? — kérdezte a nő, az utolsó szavakat külön tagolva.

A férfi gyanúra ráncolt szemöldökkel fordult hátra:

— Honnan tudta ezt Ön meg Madame?

— Oh... csak úgy kérdeztem... véletlenül...

A férfi nevetni próbált:

— Nem is volt rosszul megjársza. A cigaretta...

— Pompás volt — vágott közbe a nő.

A férfi izgatottan lépett előre:

— Az ájulás?...

— Megjártam.

— Most már értem — folytatta hidegvérrel visszanyerve a férfi. — Az egész komédia azért folyt le, hogy

az iratokat megkaparinthassa.

— Nézze — folytatta, miután az összes függönyöket lehúzta és az ajtót belülről bezárta. — Adja vissza az iratokat. Egész jövőm, egész karrierem függ tőlük. Mondja meg, hova vitette őket?

— Ez Önt ne érdekelje. Mindenesetre biztonságban vannak —

VERLAINE:

Tavas

Az ifju, rőthaju tüzes nő,
Kit oly szemérmes vágy bizserget,
Hogy hangja csak suttogni merhet,
A szőke lányhoz halkan esd ő:

„Hol nedv ered s virág kiserked,
Dus ifjuságod friss, rügyes tő:
Hadd babráljam mohán kifeshő
Bimbód s egész tündéri berked

Hadd habzsoljak ma szőke, nedves
Füved között harmatot, mely este
Pirosló rózsádat megeste, —

Hogy kéjünk gyujtsa fel, te kedves,
Nyílt homlokod pirral, kacajjal,
Mint kéklő ég arcát a hajnal

nek szivesek egy orvossal megvizsgáltatni. Cselekedjenek gyorsan kérem, mert a vonattal még tovább akarok utazni.

A sebtiben felhívott konzul igazolta a gróf állításainak helyességét, egy előkerített kémikus pedig a cigaretták veszélymentes mivoltát konstatahlhatta.

hangzott a válasz.

A férfi vállon ragadta az összefonott karokkal álló nőt és szemébe nézve kérdezte:

— Nem hajlandó megmondani hol vannak? Nem akarja?

— Nem — hangzott határozottan.

A férfi szótlanul engedte el a fogva tartott vállakat és az ablakhoz lépett.

— Mondja kérem — hangzott hirtelen a háta mögül — mondja uram, miért nem fenyegetett meg, hogy letartóztat, miért nem kényszerít vallomásra?

Baroncelli gróf nem felelt.

A nő provokálóan nevetett:

— Pedig megleheti. Joga megvan hozzá. Nos és — szólalt meg hirtelen ötlettel — mit csinál az a nagy szerelem? Igen Monsieur, a szenvedély? Szeret-e még, ó trübadurom?

— Igen, szeretem — felelte pőz nélkül a gróf.

— A történetek dacára?

— Igen... szeretlek... nem tudom megmagyarázni, de nem is keresek magyarázatot rá. Szerellek, mert kíván a testem és kíván a lelkem. Szeretlek éppen olyan vágyva, mint az első pillanatban. Akármit mondsz, bármit is cselekszel... szeretlek. Szekszuálitásom pozitívusának negatív ellenpontja vagy. Ez fellebbezhetetlen tény és bármit is tennél ellene, az enyém kell légv és az enyém leszni!

A nő teljesen odaadta magát a férfi csókjainak. Ulíkompléja felső kis kabátja lehullott elernyedten csüngő karjairól. A férfi vad csókokkal tépte a lemeztelenített karokat.

— Látod... most... most már hiszek a szerelmedben.

— Elmegyünk ketten — suttogta a férfi — végig utazunk a nagyvilágon. Bejárunk sok országot... ketten... egyedül a szerelmünkkel.

— Azután pedig elbujunk valahol délen a napsütésben...

— Nizzában — vágott közbe a nő.

— Hogyan. Nizzában — csodálkozott a férfi. — Hiszen három nap alatt ugy lecsuknak bennünket, mint a pinty azok után, amik törtétek.

A nő tilokzatosan mosolygott:

— Ne félj kicsikém. Az iratok megvannak és hiánytalanul kézhez fogod őket kapni. Az inasom — aki különben a szomszéd vagonban utazott — szépen elvitte

őket magával Nizzába. Ott van egy kis villám és oda fogunk szépen visszatérni. Na látod... kicsi bolondom... ugye, megbocsátasz?

— De... én nem értem. Miért volt szükség erre a komédiára? Miért kellett ezért úgy magadnak, mint nekem kellemetlen percek szerezni?

A nő tiltakozva csókolta le a férfi száját:

— Egészen érthető okaim voltak. Meg kellett győződnöm arról, hogy tényleg szerelsz-e? Hogy vallomásaid nem fiatalos fellebbanások-e és, hogy pár kilométeres utikalándnál több vagyok-e neked? Fiatal, egyedülálló nő létemre az efajta gyanakvás mintegy ösztön szerű gesztusként születik. De most látom, hogy szeretsz és megbízom

benned. Tied vagyok... tied vagyok...

— Örökre — suttogta a férfi.

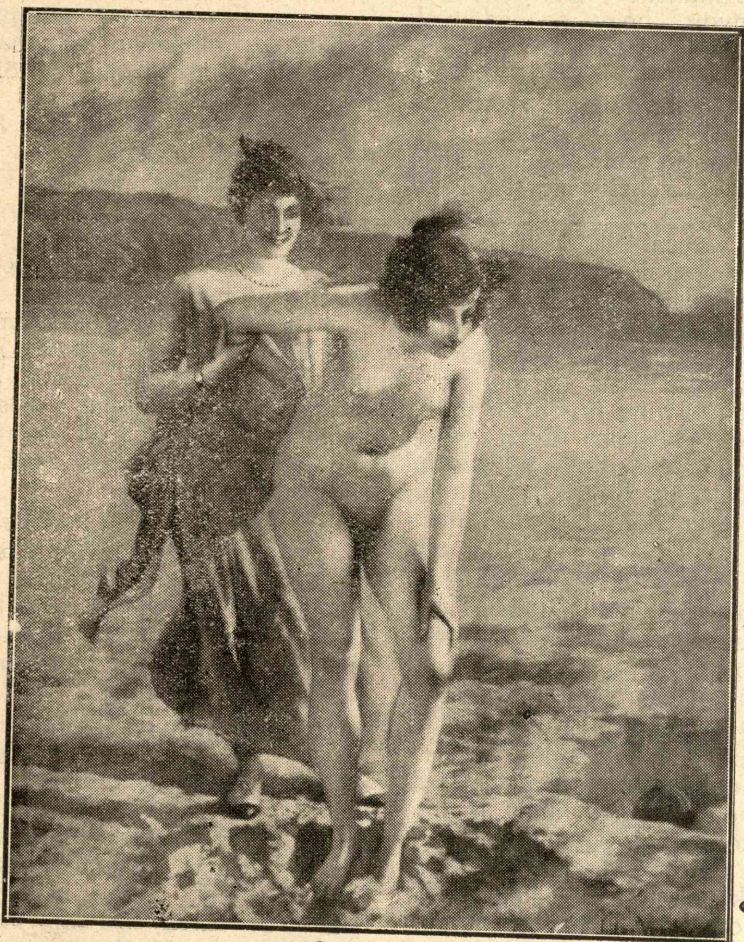
A vonat dübörögve vágatott az éjszakában. A luxusfülke párnái fiatal testeket dobált a Vágy és a készülő nász halk csók-melódiáit elnyelte a monoton kerék csattogás.

— Te drága... Te forró — suttogta a nő. — A tied akarok lenni, a tied vagyok...

— Örökre, örökre — suttogta alig hallhatóan a férfi.

— Azt nem fiacskám — hangzott a nő visszajózanodó hangja — annyi időm nincs, de egy egész hélig... azt igen.

— — — — —
Sex appeal... flirt... örök szerelem anno 1931.

Fotó „Káviár” Timișoara

L O R E

Egy berlini kislány története

— R e g é n y — Fordította: Bán-dor —

(3)

Mikor az belépett, a leány egy alacsony fotelben ült egymásra vetett lábakkal és véletlenül felcsuszott szoknyával. És mert mindig, mikor a kormányozható borotvaszíjjal fáradozott, előzőleg levetette a bugyiját, így a fiu megláthatta gömbölyű, fehér combjait egészen fel teljesen meztelenül.

Hozzá még úgy ült, hogy csaknem meg kellett érintenie őt, mikor leszedte a teás edényt. Üveges szemekkel állt ott és bámulta a pompás dolgokat, melyek ott feküdtek előtte és nem tudta, hogy maradjon e, vagy kiszaladjon? A leány látszólag észre sem vette őt és érdeklődve olvasott egy regényt. A tanácsos úgy hortyogott a diványon, hogy az edények csörömpöltek az asztalon.

— Frigyes — mondta anélkül, hogy felnézett volna — szedje le az edényt!

De a könyv széle fölött figyelte őt és össze kellett szorítania az ajkait, hogy el ne kacagja magát. Vértörp arccal állt ott a szegény ördög és nem mert megmozdulni.

— Na, mi lesz?

Végre összeszedte magát, oda-botorkált a teásasztalhoz és felkapta az edényeket. És mert szeméi a fehér, buja husra tapadtak, mely ott világított olyan közel hozzá, nem látta, hogy mit csinál a kezeivel és... bum... egy drága csésze ezer darabban hevert a földön.

Lore abban a pillanatban legyűrte a szoknyáját, mely a szerencsétlenséget okozta és szerencséje volt, mert a tanácsos már mozgolódott és rettenetesen megmosta a szegény fiu fejét.

Egy másik alkalommal, mikor a ház urának fontos tárgyalása volt az ügyvédjével, úgy találta a lány, hogy szobájának egyik ablakán a függöny nincsen rendben. Frigyesnek el kellett hoznia a kettőslétrát és tartotta, mialatt Lore felmászott rá.

Csodálatosképen most sem volt

rajta nadrág és a szegény Frigyes csaknem nyakszirtmerevedést kapott. A nyál összeszaladt a szájában és mikor végre lejött a leányka — persze véletlenségből — szoknyája fenakadt az egyik lépcsőfokban, szinte kiugrottak a szeméi. De nem is volt csoda. Látta Lore gömbölyű lábszárait, látta fiatal kora dacára is pompásan fejlett combjait, látta... szóval mindent látott.

Mintha semmit sem tudna, látta, szállt le a kis boszorkány, nagy lelkinyugalommal lesimitotta a szoknyáját és szigorú pillantással nézett végig rajta.

— Mi van magával, Frigyes? — kérdezte nagylelkűen.

— S... s... s... semmi — nyögte az, miközben hatalmas tenyerével az izadtságot törölte a homlokáról.

— Ugy néz ki, mint egy hülye — nevetett a leány.

— I... igen!

— Vigye már ki ezt a létrát!

— I... Igen!

Engedelmesen a vállára tette a létrát és kiment.

Ha van bátorsága, minden további nélkül azt mondta volna neki: — Maradj itt! De a tanácsos minden pillanatban visszajöhetett, tehát le kellett mondania — bármily nehezebbre is esett — a szórakozásról.

De a teste egyre hevesebben égett, egyre jobban kívánta a csilapítást. Egyszer, midőn ismét álomtalanul és pihegő mellett hanykolódott az ágyában, kétségbeesett elhatározása jutott. Frigyes ágyába akart menni.

Szobája a tanácsosé mellett feküdt és ő csak ezen keresztül mehetett. Meztelen lábakkal, csak hosszú hálóingébe burkolózva, osont keresztül a veszedelmes szobában. Többször megállt visszafójt lélekzettel, vajjon nem-e ébredt fel az öreg. De az mélyen aludt és nem sejtette, hogy az oly féltve őrzött kincse éppen azon az

uton van, hogy más valakivel imádassa magát.

Frigyes a hátsó folyosó végén aludt egy kis szobában, mely a Maxé mellett feküdt. Itt is óvatosságnak kellett lenni, de sikerült szerencsésen bejutnia a kamrácskába, mely vágyainak célját rejtette magában.

Sokáig kellett ráznia a fiut, míg végre felébredt és megértette, hogy mit akar tőle. Csak midőn a leányka, anélkül hogy hosszabb időt töltött volna felvilágosításokkal, bebújt az ágyába és a maga részéről rögtön támadásba ment át, ébredt fel teljesen. A kis kéz, mely munkába fogott, egy halottat is felébresztett volna.

— Az Isten szerelmére, légy csendben, különben mindketten elvesztünk! — sziszegte a fülébe, mikor egyizben hangosan felkiáltott a kéjtől.

Egy pillanatra sem engedte ki kezei közül, amit végre meghódított. Ez volt az, amire szüksége volt.

Frigyes sem maradt ezalatt tétlenül, hanem mancsait rátette a kincsekre, melyek az égből hullottak alá. Szorította, préselte az alabástrommelleket, mintha le akarná tépni róluk a gyöngéd bimbókat és csaknem széjjelszakította, mikor a selyempuhaságu kincset megmarkolta.

De Lorenek nem volt ideje hosszú előjátékokra.

— Gyere! — parancsolta.

Elterülve várta most a fiu támadását, de az olyan ügyetlen és izgatott volt, hogy semmiképen sem találta meg a csatlakozást. A leánynak kellett kézbe venni a dolgot, ha nem akarta, hogy eredménytelenül végződjék.

És végre... végre! Sikerült!

— Siess! — lihegte.

— Frigyes nem mondatta magának kétszer. Nagy kezeivel átfogta a testét és munkába kezdett, hogy a vas táboriágy minden eresztékében nyöszörgött.

Kanizsai Imre

műkárpitós és műasztalos üzem, lakásberendező, gyermekköcsi eladás, a kereskedők eladási szindikátusának tagja. Nagy raktár különféle butorokból és ugyanezen szakmákból javítás soron kívül, jutányos árak mellett. — Timişoara, Józsefváros, Hunyadi ut 14. szám (50)

A jó fiu, akinek legnagyobb gyönyöre egy öreg szakácsnő volt a második emeletről, persze nem volt elég a finom kis test kielégítésére, melyért egykor hercegek és milliomosok fognak versengeni. Nem tudott mást, csak egyet és azzal ki is merült a tudománya.

A negyedik állomás után már készen volt. Mint egy fadarab feküdt ott és nem mozdult. De Lore nem elégedett meg ezzel és most ő lépett akcióba.

Ekkor — hirtelen, a legnagyobb küzdelem közepette, felszakították az ajiót, villanyfény gyuladt fel és... és az ajióban ott állt hiányosan öltözve a dühös tanácsos, egy bottal a kezében. Mögötte kárörvendő arccal Max.

Mi történhetett? A pokoli lármára, melyet a leányka csinált, mikor Frigyesen erőszakot követett el, felébredt Max. Először nem tudta, hogy ez a sóhajtozás, nyögés, lihegés mit jelenthet, mig nem az ágy recsegése helyes nyomra vezette. Egyenesen az urához sietett, aki nem akart hinni a füleinek, de a Lore üresen álló ágy hamar meggyőzte.

Most ott állt az ajióban, mint Mihály arkangyal hálóingben, csak nem olyan méltóságteljesen, s úgy prűszkölt, mint egy pulykakas. Hát így kellett találnia az ő szeretett angyalkáját és még hozzá abban a helyzetben, melyet ő úgy szeretett.

— Várjatok, majd én... — sziszegte és rájuk rohant.

Lore egy ugrással lent termett és mint egy őzike suhant el az öreg Max mellett. Az inge bentmaradt és meztelenül rohant a szobájába, ahol bezárkózott, miközben a tanácsos a még meglevő erejével annyira megverte a lovagját, hogy az teljes erejéből orditozott.

A vége az lett, hogy az öreg elájult és Max a még mindig nyöszörgő Frigyes segítségével a szobájába vitte. A boszorkány, aki az egészet csinálta, még mindig ott állt, úgy ahogy az Isten megteremtette és fülét rátapasztotta a kulcslyukra, hogy hallja, vajjon most reá kerül-e a sor?

De mikor észrevette, hogy a tanácsost ágyába fektetik, nyugodtan, mintha semmi sem történt volna, mosakodni kezdett, aztán az ágyba dobta magát, hogy átgondolja a helyzetet.

A tizennégyévesnek a bűn korai megismerésével olyan esze

volt, mint egy érett asszonynak. Egy pillanatig sem volt kétségben, hogy most mit követelt el. Hány-szor ejtett el az öreg szavakat, mikor éppen a testét csókolgatta, melyek végrendeletre, egyetlen örökre vonatkoztak, stb. Ennek most mind vége. De bármilyen számító is volt, nem bánkodott egy pillanatig sem emiatt.

Mert ehelyett a szabadságot nyerte. Mert ha alaposan átgondolja a dolgot, itt nem volt egyéb fogolynál, igaz, hogy aranyos kallitkában. Egy lépést sem tehetett egyedül az utcán. Egy iskolatársnőjével sem érintkezhetett. És aztán! Ez az örökös fáradozás, az öreg elhervadt maradványainak felélesztésére. Megrázkodott, anyyira elfogta az undor.

Nem, nem... végre szabad volt.

És ő nem engedi elvenni a szabadságát. Fialat volt, szép volt és a férfiak pillantásai az utcán megmondták neki, hogy nem fog hiányt érezni tisztelőiben. Ha a tanácsos-lábai elé vetné magát, az megbocsájtana neki, mert nagyon jól tudta, hogy mit jelentett a számára.

— De ő nem akart. Nem, nem!

Meztelenül, ahogy volt kiugrott az ágyból és a ruhásszekrényhez szaladt, melynek egyik alsó sarkában, gondosan eldugva a kincse feküdt. Remegő ujjakkal olvasta meg. Kétezer márkán felül volt. Ez már olyan összeg, mely elegendő volt ahhoz, hogy felszinen tartsa magát, míg egy új udvarlót talál. A munkára természetesen nem is gondolt.

Megnyugodva feküdt vissza és

gy melyen felső-
ek el egymást, de
mét egyesültek az
hosszabb, még tü-
n. Mindketten kinyi-
akat és szinte itták
etét. A nyelvek he-
tot vivott egymással,
gyre mélyebben nyo-
ik szájába és buján
oda, érintették egy-
ekkel és utánozták a
ének behatolását vé-
ába, mignem csak-
egymás nyelvét a

én nem birom ki to-
górjilt csókjaival az

ilyen mézajkáról
élkül, hogy meg ne
? Ki tudna ilyen bá-
llni?

san ledobta a kez-
t és köpenyét.

n égek, segítsen ki-
nal! Különben meg-
lit csinál már me-
n legalább, mig...

ült egy fotelbe, mig
állt. És miközben fel-
uháját, keze máshol
át magának.

amher anélkül

György!

Mama közben folyton m-
dott, lovagló módon ült az
és szorosan átölelve tartotta
magan kívül volt. Aztán m-
ültek egy ideig, miközben
lőztak. Aztán mama lec-
róna. Nevetve hajolt le ho-
rápacskolt a kezével.

— Most meg vagy elége-
telhetetlen? Én majd meg-
gonosznak lenni!

György ezeknél a szavak
mét lehuzta mamát magál-
keze eltévedt a ruhája alát-
ma hasonlóval viszonzta
mogatta.

— Oh, Istennőm, milyen
milyen kíváncsú Ön, cse-
hiányzik az istenek játéka-
luziójához.

— Kíváncsi vagyok hall-
hiányzik?

— A klasszikus Vén-
nem volt ruhája.

— Oh, kis ravasz? Teh-
hasonlit engem Vénuszhoz
meztelenül akar látni. Csak
belvedereit Apollon sem vo-
kedves uram!

— Bizonyára nem, édes

— Tehát igazán?

— Miért ne? Félre mit
bárhelyi telies

aludt, míg egy erős kopogás az ajtón, fel nem költötte.

— Ki van ott?

— Én, Max!

— Mit akar?

— A kormánytanácsos ur utasítására közlöm Önnel, hogy azonnal csomagolja össze a holmiját és nézze, hogy minnél előbb eltávozzon innen!

Lore esküdni mert volna, hogy az öreg az ajtó mögött áll a szolgája mellett és biztosan arra vár, hogy ő most nagy jelenetet fog csinálni, hogy azután kegyesen megbocsájtasson.

De azért sem. Egy perci sem gondolt arra, hogy mit köszönhet az öreg embernek, aki szívének minden porcikájával csüngött az ő ifjúságán, egy percig sem gondolt a fájdalomra, melyet neki okozott. Az ő számára el volt intézve és ezzel vége.

— Jól van! — kiáltotta vissza. — Hozzon nekem kérem két börröndöt!

Mintha valami suttogást hallott volna az ajtó mögött. Azután csend lett, zett volna — szedje le egy negyed

jelent Max. nyv széle fölött figyelte ajtó előtt v e kellett szorítania az — Köszy el ne kacagja magát. zök. Két arccal állt ott a szegény gyok. nem mert megmozdulni.

Most senki mi lesz? mánytanács szeszedte magát, oda- Egy pillanatra teásasztalhoz és fel- tosan kinyit- edényeket. És mert sze- taját, ahol ér, buja husra tapadtak, lott. Másfél világított olyan közel ékszerreit é láta, hogy mit csinál táskában n és... bum... egy drága szen volt. zer darabban hevert a

Ő maga melynek k- abban a pillanatban le- dőket. Mil- zoknyáját, mely a sze- maga mö- éget okozta és szeren- házban, al- mert a tanácsos már egyszer od- ott és rettenetesen meg- zölje nevé- zegény fiu fejét.

Es ezü- sik alkalommal, mikor a cajjal lesze- k fontos tárgyalása volt lantást ser- jével, ugy találta a lány, szajha vol- ajának egyik ablakán a szivtelen. ncsen rendben. Frigyes- lett hoznia a kettőslétrát Fent a la- mialatt Lore felmá- elhagyott e, össze.

De most osképen most sem volt

merült fel előtte, mikor a Potsdamerstrassebe befordultak. A kocsinak először a szülei címét adta meg, de most újra gondolkodni kezdett.

Mit csinálna a szüleinél? Ő, aki kényelemhez és fényűzéshez szokott, abban a füstöl és pálinkától bűzlő bódében. Vagy, hogy a szülei elvegyék tőle a pénzét?

Nem, nem. Most szabad volt és az akart maradni.

Dehát akkor hová?

Tavaszi volt. A Leipziger-strassen parancsot adott a kocsisnak, hogy forduljon meg és hajtson egy órát az állatkertben.

Még mindig nem tudta elhatározni magát, mikor a kocsis visszafordult és durván megkérdezte, hogy tulajdonképpen hova hajtson?

— Én... én... nem tudom — dadogta.

— Ezt nevezem fuvarnak — gunyolódott a kocsis. — Ugy lát-szik, egy hercegnőt szedtem fel. Különben sem tetszik nekem az egész dolog. Tudja mit? Ha nem nyérével az izadtság menni, ak-homlokáról. zelebbi ör-

— Ugy néz ki, mint

— nevetett a leány. Lore sirni

— I... igen!

— Vigye már ki ezt sznál, kis-

— I... igen! igen majd

Engedelmesen a váll létrát és kiment. art, mikor

Ha van bátorsága, rögzített fiatal vábbi nélkül azt mozdálkozva neki: — Maradj itt! Dett a koc-sos minden pillanatba hetett, tehát le kellett szonyom? — bármily nehezére is- ol.

De a teste egyre t mert azt égett, egyre jobban kiv, neki fi- lapilást. Egyszer, mi-tem — tette álomtalanul és pihegő nyeit.

kolódott az ágyában, a kisas- esett elhatározása jutó mesebeli ágyába akart menni.

Szobája a tanácsosé joltam ko- küdt és ő csak ezen sendesen. mehetett. Meztelen lábá, gondolnia, hosszú hálóingébe b- saszonyt, osont keresztül a vesze- bábán. Többször megállt egy hova tott lélekzettel, vajjon redt fel az öreg. De ellen for- aludt és nem sejtette, holt, öreg, féltve őrzött kincse éppre pedig

fiatal, csodaszép és segítségre szoruló. Ő győzött.

— Én... egy szállodába akar- tam menni — suttogta.

A fiatalember ugyan még min- dig gyanusan nézte, de aztán ka- landot szimatolt és elhatározta, hogy be is fejezi.

— Én megértem az Ön helyze- tét — sugta a Lore fülébe. En- gedje meg tehát, hogy én vegyem a kezembe a dolgot.

— Ah, kérem, kérem!

A hős és megszabadító leült Lore mellé a kocsiba.

— Menjen Hardenbergstrasse 12 — utasította a kocsist.

— Nekem ugyanis jó! — dör- mögte az és a lovak közé csa- pott.

— Az én címetem adtam meg neki, kisasszony — mondta a fia- talember. — Csak azért, hogy mi- nél előbb kikerüljön ebből a ko- csiból. Természetes, hogy úgy fo- gok Önnel banni, mint egy uriem- berhez illik. Azután majd meglát- juk a továbbiakat.

Energikus és mégis kedves hangja nagyon tetszett Lorenek. Különben az egész ember tetszett és most, mikor ottalma alatt biz- tonságban érezte magát, bátorsá- got vett magának, hogy oldalról lopva megfigyelje. Csinos fiatal- ember volt, sötétbarna hajjal és ugyanilyen okos és tüzes sze- mekkel.

Már sötét volt, mikor megérkez- tek az idegen lakására. Lore cso- dálkozással nézte a modern, ele- gáns házat, mely sokkal előke- löbbnek tűnt fel előtte, mint a ta- nácsosé volt. De öröme csak fo- kozódott, mikor a liftbe léptek és teljesen megnyugodott, mikor az ajtón elolvasta: Reichert Rudolf, akadémiai festő. Erősen dobogott a szíve: most megismerheti egy műterem titkát.

Az ajtó felnyílt és ő belépett a meseországba. Egy kis előszoba, azután a herceg egy üvegajtón keresztül egy nagy magas helyi- ségbe vezette, ez volt a szentség, a műterem. A villanyfény felgyult és ő nagy szemekkel nézett kö- rül. Ej, itt szép volt és elegáns. A padlót vastag, puha szőnyegek bo- ritották, az egyik szegletben kis tö- rök sarok volt berendezve.

(Folyt. köv.)

Palma Ami az autónál a (8) Palma-sarok!

Egy világfi emlékirataiból

— Ford: Bán-dor —

A házban azon este óta, mikor Hannát a tanítóval megleptem, reám nézve fájdalmas változások történtek: Hanna kilépett a szolgálatból. Ennek én voltam az oka és később meg is bántam a dolgot. De mi is volt abban, hogy Hanna rajtam kívül egy izmos fiatalemberrel is szórakozott, különösen, hogy én nem is tudtam teljesen kielégíteni. Azzal a fenyegetéssel, hogy mindent elmondok mamának, elűztem Hannát a háziól.

Közben betöltöttem a tizedik évemet. Utóbbi időben feltűnt nekem, hogy mama sokkal gyakrabban és hosszabb ideig tartó megbeszéléseket tart György urral, mint máskor.

A Hannával történt élmény óta tudtam, hogy mit csinálnak ilyenkor, de eddig még nem éreztem a vágyat, hogy meglessem. Miután azonban fantáziám most semmiféle táplálékot nem talált, kerestem az alkalmat, hogy meglessem őket.

De a dolog nem akart sikerülni, mert nagyon vigyáztak magukra. No meg magam is félttem a felfedezéstől. Végre a véletlen segítségemre jött. A házban, ahol laktunk, a felső emeleten volt egy bérlő, aki nagy barátságot tartott fenn mamával. Időnként meglátogatták egymást és különösen mi gyermekek sokat játszadoztunk együtt. Náluk is kettő volt, mint nálunk, egy 14 éves fiú és egy 11 éves leány.

Egy napon, mikor ismét náluk voltunk, hirtelen eszembe jutott, hogy mamától egy új játékszert kaplam és visszasieltem a lakásunkba, hogy elhozzam. A folyosón meghallottam a mama és György ur hangját. Gyorsan elbújtam egy függöny mögé a mama boudoirjában.

Közvetlenül azután beléptek, csomagokkal megrakodva. A városból jöttek, hol mama bevásárlásokat tett. Mamának junói termete volt, melyet még emelt vászrtékos öltözködése.

Minden előkelőséget árult el rajta, párosulva kedvességgel. Megjelenésében volt valami lenyűgözően szép.

— Hála Istennek, hogy már itthon vagyunk — kiáltott fel zihálva. — Már égek a vágytól, György, segítsen ki ezekből a dolgokból... csak hamar... hamar!

— Hol vannak a gyermekek? — felelte ő, teljesítve a parancsot.

— Azok fent vannak Hefekindéknél, Egyedül vagyunk!

Félig csintalan, félig buja pillantást vetett rá. György ur egyik karjával átölelte a nyakát és arca közeledett az övéhez.

Egy nagyon hosszú, nagyon is érzéki csók fejezte be a társalgásukat. Lélekzetüket oly sokáig tartották vissza, hogy mélyen felsőhajtva engedték el egymást, de azán rögtön ismét egyesültek az ajkaik egy még hosszabb, még tűzezebb csókban. Mindketten kinyitották a szájukat és szinte itták egymás lélekzetét. A nyelvek hegye kéjes harcot vívott egymással, kölcsönösen egyre mélyebben nyomultak a másik szájába és buján mozogtak ide oda, érintették egymást a hegyükkel és utánozták a szerelem istenének behatolását vénusz templomába, mignem csaknem elnyelték egymás nyelvét a vágytól.

— György, én nem birom ki tovább! Ön megőrjiti csókjaival az embert!

— Ki tudna ilyen mézajkokról szürcsölni, anélkül, hogy meg ne mámorosodna? Ki tudna ilyen bájaknak ellentállni?

Mama gyorsan ledobta a keztyűjét, kalapját és köpenyét.

— Fuij... én égek, segítsen kinyitni a ruhámat! Különben megfulladok... Mit csinál már megint?... várjon legalább, mig...

György leült egy fotelbe, mig mama előtte állt. És miközben felgombolta a ruháját, keze máshol is talált munkát magának.

— Rettenetes ember... anélkül is úgy fel vagyok izgatva... leg

alább a füzőt engedje levelnem! Hiszen így nem lehet...

György erősen magához szorította mamát és valamit csinált a szoknyája alatt. Most nagy ivben repült a füző a szoba sarkába.

— Hiszen az ágyba is fekhettünk volna... maga türelmetlen! — mondta mama remegő hangon.

— Később, kedvesem, később! De most... csak hamar...

— Jó, később... nekem is forr a vérem... csak hamar... akarja, hogy... így?

— Igen, csak egy kissé düljön előre... úgy... most már jól van... oh, milyen kéjes ez... édes Annám...

— György... kérem... ne... így... most... ez nagyon izgaló, György!

Mama közben folyton mozgolódott, lovagló módon ült az ölében és szorosan átölelve tartotta. Szinte magán kívül volt. Aztán még úgy ültek egy ideig, miközben csókolóztak. Aztán mama lecsuszott róla. Nevetve hajolt le hozzá és rápacsolt a kezével.

— Most meg vagy elégedve, kis telhetetlen? Én majd megtanítalak gonosznak lenni!

György ezeknél a szavaknál ismét lehuzta mamát magához és keze eltévedt a ruhája alatt. Mama hasonlóval viszonzta és simogatta.

— Oh, Istennőm, milyen szép, milyen kíváncsú Ön, csak egy hiányzik az istenek játékanak illuziójához.

— Kíváncsi vagyok hallani, mi hiányzik?

— A klasszikus Vénusznak nem volt ruhája.

— Oh, kis ravasz? Tehát azért hasonlít engem Vénuszhoz, mert meztelenül akar látni. Csakhogy a belvederei Apollon sem volt frakk, kedves uram!

— Bizonyára nem, édesem!

— Tehát igazán?

— Miért ne? Félre mindennel, ami csökkentheti teljes élvezet-

FOG-

huzás Lei 50
tömés " 50
műfog " 100
aranykorona " 400

BERDACH

6 dentist, Timișoara, Belv. Börze-u. 2 l. e. a. 3

tünket.

György már kezdte is mamát vetköztetni, de ő sem maradt hátra. Türelmetlenül tépték egymás testéről a ruhát, miközben kedveskedésekkel halmozták el egymást. Minden megmeztelenített részecskét csókokkal és gyöngéd harapásokkal borítottak, mama harapta György erős karjait és vállait, ő pedig csókolta a melleit, a combjait és mindenütt. Végre nem volt rajtuk semmi. A látvány rettenetesen izgatónak volt. De rájuk nézve is az lehetett, mert György rögtön átfogta a mama meztelen testét és felemelte, hogy combjai átfogják a férfi csipőjét.

— György, hallja, én nagyon szeretném látni... mikor... Ön... hiszen tudja, hogy mit gondolok?

— Nagyon kedves lehet, miért is ne? Ezt megcsinálhatjuk... csak oda kell mennünk az ablakhoz a nagy tükör elé. Én is nagyon kíváncsi vagyok rá.

Felemelkedett édes terhével. Mama combjai a karjain nyugodtak, gyorsan egy fotelt toltak a tükör elé és György bele vetette magát terhével együtt.

Én rettenetesen megijedtem, mert a tükör éppen annál a függőny-nél volt, mely mögött én rejtőztem. Ha felfedeznének! Másrészt azonban most láttam először egy meztelen emberpárt szeretkezés közben. Minden vérem az agyamban tödült.

— De én így nem látok semmit, Gyuri — mondta most mama — én látni akarok mindent.

— Akkor édesem fordítva kell ülnie... majd én egy kissé előre húzódok...

De akkor elrepülne a kis madár, ha kiengedem a kalitkából...

— Azt hiszem, a madárka örül, ha ismét bemehet a kalitkába. Berepül magától, csak az ajtót kell neki kinyitni.

Mama egy bátor mozdulattal megfordult és ismét az ölébe ült. Most ott volt a tükör a szemei előtt és láthatott mindent.

— De jobban mint ők ketten, láttam én egyesülésük képét. Szinte megrémültem. Hogy lihegtek és nyögtek.

Oh, milyen kéj! — sikoltotta mama és mély sóhajjal dőlt a férfi mellére. György átölelve tar-

totta mamát és két lelogó mellét simogatta. Szinte félelmetesen lihegtek.

Végre mama kimerülve dőlt hátra és feléje fordította az arcát. Szenvedélyesen csókolta Györgyöt, és egész teste reszketett.

A két test látása mámorítóan hatott reám. Pompás kép volt. Most már tudtam, milyen gyönyöröket tud szolgáztatni a szerelem és mennyire sajnáltam most a szegény Hannát, aki csak olyan kevés kielégülést találhatott nálam. Megértettem, hogy miért részesítette előnyben György urat. Ez persze más volt, mint az éretlen gyermekkel való játék.

Lassan elváltak egymástól mama és György úr.

— Szegény kicsikém — mondta mama részvevő hangon — hogy nézel most ki... a barátnőd alaposan elbánt veled... hol van most a büszkeséged? Most már csak egy fáradt rokkant vagy, aki-nek nyugalomra és ápolásra van szüksége.

— Ohó — nevetett György — még koránsem vagyunk annyira... mi még tudunk valamit, ha arra

kerül a sor. Nem tudom, nem-e Ön lesz az, aki hamarabb kifárad!

— Ej, ej, hát olyan erősnek érzi magát, uram?

— Mindig, nagyságos asszonyom, ha szerencsém van az Ön karjaiban feküdni és különösen, ha olyan dolgokat láthatok, mint ez itt...

— De György — kiáltott mama vonagló testtel — ezt nem lehet kibírni... ez rettenetesen csiklandoz... ah, Istenem...

— Gyere most az ágyba, Annus...

— Jó... ahol te akarsz... de hamar... hamar...

Odaville az ágyhoz és ráfeküdt. Mama átkulcsolta combjaival a derekát és kezdetét vette a harc. Félelmetes volt nézni és nagyon aggódtam mamáért, hogy úgy sikoltozott, lihegett, mintha a legborzalmasabb fájdalmakat szenvedné.

Aztán egy kis idő múlva György úr mellé feküdt. Mindkettőjükről csurgott az izzadság és hangosan lihegtek. Azután csend lett. Elaludtak. Óvatosan elhúztam a függönyt. lábujjhegyen az ajtóhoz osontam, melyet csendesen becsuktam magam mögött.

A gyerekek...

— Irta: „BABY” —

Barna Boldizsár hetedszer csókolta kezét a házi asszonynak és hetedszer bucsuzott el a ház többi tagjától is, de egy újabb elbeszélő-düh vett erőt rajta és újra csak előlről kezdte, hogy: — „apropó, éppen most jut eszembe, hogy a jövő héten tartjuk eljegyzésünket Pécsi Kantikával, melyre ezennel van szerencsém meghívni mindannyiukat. Nem lesz nagy céció. Éppen csak 60 teritékes vacsora és reggelig tánc. A János főherceg szállóban tartjuk meg. Bibic Józsi zenekara és Puk Mihály jazz-bandje fogja a kedves vendégeinket szórakoztatni. Igazán szerény keretek között ünnepeljük meg! Na de most már megyek. Csókolom a kezét nagyságosasszony. Ászogája uraim!” — és megcsókolja nyolcadszor a háziasszony kezét, vérgérvényesen

becsukta maga mögött a nyolcszor nyekergegetett ajtót.

Csák Péterné ránézett a fiára:

— Te Dani! Elhiszed Te, hogy Pécsi Katinka ehhez az éhenkórász senkihez hozzámegy?

Dani fehérre vált ajakkal ült székén. Szívét hatalmas rémület fogta marokra. Ő tudta, hogy Katinka hozzámegy és pedig sürgősen ehhez az éhenkórászhoz, mert nincs kiút és mert ő, — Csák Daniel nem vehet el szegény lányt. Hanem csak kinyögte nagykeservesen, hogy:

— Hazug fickó ez a Boldizsár. Hanem hát...

Aztán csend ült meg a szobát. Csak az öreg Csák csendes hortyogása hangzott fel a hintaszék-ről. A legkisebb család tag, Piroška kimeresztette csodálkozó két nagy szemét:

Prima teli **hálószobák**, nehéz faragott polituros **diófa-
ebédlő** olasz renaissance-stilben, modern **diófa-uri-
szoba** olcsón eladó: **D O R N, bútorgyár** Timișoara, III, Hattyu-utca 47

Mozielőadás
után a

Capitol mozi új

éttermében
vacsorázunk!

Kitűnő konyha, fajborok, olcsó árak!

(8)

Szives pártfogást kér: Betuker György tulajdonos

BOSZÁK ALBERT

műköszörtüs. Temesvár IV. Bem u. 30.
Vállalja ollók, borotvák, kések szak-
szerű köszörtülését. — Solingeni acél-
árak raktáron. (30)

Vasgerendák és betonvas

nagy raktár és gyári vaggonszállítás

Jäger József és Péter

vaskereskedőknél

Timișoara Józsefváros, Hunyady-ut 33
Telefon 326. 31

Ha szép akar lenni, használjon

Kalka-féle

Liliomtej-krémet
Liliom-pudert
Liliomtej-szappant

Kapható kizárólag a Városi Gyógy-
szertárban Belváros.

PERFECTA

DOMBORMŰNYOMDA
CÍMKEGYÁR
VÉSNŐKI MŰINTÉZET
BÉLYEGZŐGYÁR
TIMIȘOARA
STR. BURSEI
-5-

WALTRICH

női és férfi fodrász

Timișoara, Gyárváros, Fő-ucca,
Kossuth tér 1. sz.

Speciális, tartós hullámosítás,
hajfestés, vizhullám stb. (46)
Nőknek külön bejárat ugy Fő-
uccai, mint a Kossuth-téri ol-
dalon. — Szolid árak

Ajándéklónak ne nézze a fogát.

Ajándékon ne törje a fejét...

ilyesmit legolcsóbban beszerezhet

Joan Dumoniu

órák és ékszerész-nél

Timișoara IV. Str. Iancu
Vacarescu 25 (Bemgasse.)

Holló Gyula

kocsigyártó
és autórugó
készítő

Timesvár,
III. ker.

Hattyu u. 42. sz. [46]

Művészifényképfelvételek

Esküvők és alkalmi társas összejövetel, nemkülönben speciális gyer-
mekfelvételek a nap bármelyik szakában elsőrangú művészi kivitelben
készülnek: Fotó **BOROS**-nál, Timișoara. II. Andrassy ut 22. (16s)

Parfumeria Kertész Lajos

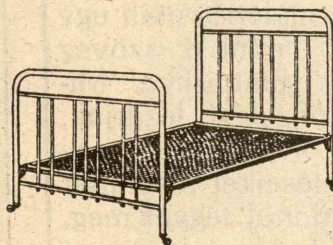
Timișoara, Gyárvá-
ros, Fő u. 31.

Legfinomabb francia illatszerek, továbbá szappan, puderek és pipere-
cikkek legolcsóbb bevásárlási forrása. (34)

Müller

a legszebben tisztít, fest, vasal

Timișoara, Gyárváros

Sodronymatrácok, vas és rézbutorok

valamint gyermek és kerti asztalok, székek, padok,
mosdók, összecsukható ágyak erősen redukált
árakban: 40

Bozsák M. és Fia
R. T., Timișoara Tel.: 3-88

Eladási hely: Gyárváros, Alsó Árok ucca 10.

Ár lap ingyen.

Nagy készletek, olcsó árak

Szemüvegek, orvosi rendeletra is

órák, ékszerek és azok szakszerű javítása

"Elvetia" VADÁSZ EMIL Timișoara II. Fő-ucca 36.

IGIENA

fest, mos, tisztít

Tavaszi és nyári
divatcipők

Rácz Andrásnál

I. Str. Primăriei 8.

**MINDEN HÁZNÁL
LEGYEN**

HA NINCSEK - AKKOR VEGYEN!

Vizumokat és más megbízásokat

Bukarestbe 36 óra alatt elintézi

PINKERTONBOY

Timișoara — Telefon 75

Dolly krém puder szeplővíz

Legszebb ajándék! Gyártja:
**Roth Jenő gyógyszer-tá-
rában Timișoara, Mehala**

Hajfestést

bármely színre garancia mellett vállal

Todorov Pál

hajfestő és női fodrász
Timișoara, Belváros, Rezső ucca
Elsőrangú viz és vasondolás
Férfi és női manikűr

Károlyi József

uri fodrász

Timișoara, Belváros, Jenőherceg-
ucca 14.

Hajvágás hölgyek számára is.

Ha kellemesen akarja magát érezni és
szereti az egészséget, használjon

Notter-féle szabadalmazott

masszirozó készüléket

minden háznál nélkülözhetetlen. Ára:
bérmentes küldéssel 5.— Pengő. Meg-
rendelhető: az összeg egyidejű átuta-
lása mellett vagy utánvétellel:

Notter Józsefnél Budapest, VIII.
Eszterházy u. 14. [50]

Lapunk nyomdája:

Tipografia Union Lugoj
mindennemű könyvnyomdai mun-
kákat, szép kivitelben, elvállal.

BESTIÁK

Jelentettük, hogy ily cím
alatt a legújabb BÀN-DOR
könyv sajtó alatt van és az
most fog megjelenni. Ez a
könyv eltérőleg az eddigi
Bàn-dor könyvektől telje-
sen szabad szellemben, ki-
mondott bibliofil értékben,
500 darab kézzel számo-
zott példányban wieni ki-
adásban jelenik meg és azt
lapunk kiadóhivatala ut-
ján lehet megrendelni. A
Bestiák magánhasználatra,
egy tudományosan érde-
kelt olvasóközönség szá-
mára reverzális ellenében
készül, kézirat jeleggel bír
és a könyv megrendelői a
megrendeléskor kezességet
vállalnak arra nézve, hogy
a könyvet sem el nem ad-
ják, sem ki nem kölcsön-
zik, avatatlanok kezétől
megőrzik. Viszont a szer-
ző kötelezte a kiadót, hogy a

Bestiák

c. könyvből, műbecsének
emelésére több kiadást nem
csinál, megjelenés után ugy-
a klisék, mint a szöveg
meg lesz semmisítve. Mi-
vel az előfizetést lezárjuk,
felkérjük olvasóinkat, hogy
megrendeléseiket most már
haladéktalanul tegyék meg,
mert a kiadó csak annyi
példányt bocsát rendelke-
zésünkre, ahány előzetes
megrendelés érkezik arra. A

Bestiák

8 darab fénykép illusztráció-
val jelenik meg, az eddigi
Bàn-dor könyvek 5—6-ik
egyesített számaként és ára
utánvét mellett belföldön
200 lei, külföldön 250 lei.
Ebben a könyvben azok a

Bestiák

vonulnak fel, akik mintegy
vampir csüggnek a férfiak
életén és hogy szerelmi tob-
zódásukban mit művelnek.

Valódi párisi fényképek!

Egy párisi fényképészeti műte-
remmel kapcsolatot létesítettünk ol-
csó, de amellelt abszolút művészi
értéket képviselő fényképek szállítá-
sára. A fényképek nem az ismert és
közkezen forgó nyomatok, reproduk-
ciók, hanem valamennyi mondain,
társaságbeli nőkről, válogatott és
eredeti felvételek, kizárólag szép és
plasztikus testű nők, a legtökéletese-
bb művészi kidolgozásban, ame-
lyek eddig a párisi cég által egyet-
len államban sem kerültek forga-
lomba. A fényképekből circa 30—40
teljesen különböző felvétel van és
azok tízes csomagolásban kerülnek
eladásra. Ismétljük, hogy nem kur-
tízánokról és hivatásos modellek
fényképeiről van szó, hanem tisztára
művészi szempontból is felbecsül-
hetetlen értéket képviselő akt felvé-
telekről, amelyek minden gyűjtőnek
megszerezhetetlen ritkaságot képez-
nek, legénylakások és uriszobák fa-
lán pedig a legszebb diszek. Ára:

1. 10 drb lev. lap nagyságban Lei 180.—
20 " " " " 300.—
30 " " " " 400.—
2. 10 drb cabinet nagyságban Lei 360.—
20 " " " " 580.—
30 " " " " 690.—
3. 10 drb egész nagy, 18/24 cm. " 560.—
20 " " " " 980.—
30 " " " " 1260.—

Teljesen új

és eddig ugyancsak forgalomba nem
került páros jelenetű fényképek, in-
tim pillanatfelvételek, a párisi fény-
képészipar legkitűnőbb kidolgozásá-
ban, nem a közkezen forgó és ha-
sonló képek mintájára készült repro-
dukciók, hanem originális felvételek,
minden igényt kielégítő beállításban.

10 drb fénykép ára Lei 350.— és
10 drb rajz, magyar szöveggel 300.—

A rajz ugyancsak a legteljesebb mű-
vészi értékeket képviseli, az tisztára
eredeti, ötletes, szép és vonzó.

Fenti képek megrendelhetők la-
punk kiadóhivatala útján, készpénz-
ért, az összeg előzetes beküldése
ellenében, tehát NEM utánvét mel-
lett. A pénz beérkezése után a meg-
rendelt és kijelölt képeket a kiadó
hivatal 5 napon belül szállítja.

Gál Manó könyvnyomdája Lugoj (Lapkiadó-tulajd. S. Papp)